

bismillah deyip beyân ederek hikmet söyleyip taleb edenlere inci cevher saçtım ben işte riyâzeti sıkı çekip kanlar yutup ‘ikinci defter’in sözlerini açtım ben işte sözü söyledim her kim olsa cemâle tâlib ca’nı ca’na bağlayıp damarı damara ekleyip garîb yetîm fakirlerin gönlünü okşayıp gönlü kırık olmayan kişilerden kaçtım ben işte nerde görsen gönlü kırık merhem ol sen öyle mazlûm yolda kalsa yoldaşı ol sen

Cilt / Volume: 51
Sayı / Issue: 2
Kış / Winter
2021

Necmettin Erbakan Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu İlahiyat Fakültesi Dergisi

mahşer günü dergâhına yakın ol sen ben-benlik güden kişilerden kaçtım ben işte garîb fakîr yetimleri rasûl sordu o gece mirâc’a çıkıp hakk cemâlini gördü geri gelip indiğinde fakîrlerin hâlini sordu garîblerin izini arayıp indim ben işte ümmet olsan garîblere uyar ol sen âyet ve hadîsi her kim dese duyar ol sen rızk nasîp her ne verse tok gözlü ol sen tok gözlü olup şevk şarâbını içtim ben işte medine’ye rasûl varıp garîb oldu garîblikte sıkıntı çekip sevgili oldu cefâ çekip yaradan’a yakın oldu garîb olup menzillerden geçtim ben işte akıllı isen garîblerin gönlünü avla mustafâ gibi yurdunu gezip yetîm ara dünyaya tapan soysuzlardan yüzünü çevir yüz çevirerek deryâ olup taşıdım ben işte aşk kapısını mevlâm açınca bana değdi toprak eyleyip hâzır ol! diye boynumu eğdi yağmur gibi melâmetin oku değdi ok saplanıp yürek bağrımı deştim ben işte gönlüm katı dilim acı özüm zâlim kur’ân okuyup amel kılmıyor sahte alîm garîb cânımı harca yayım yoktur mâlim hakk’tan korkup ateşe düşmeden piştım ben işte altmış üçe yaşım ulaştı geçtim gâfil hakk emrini sıkı tutmadım kendim câhil oruç namâz kazaya bırakıp oldum ergin kötüyü izleyip iyilerden geçtim ben işte vah ne yazık sevgi kadehini içmeden çoluk-çocuk ev-barktan tam geçmeden suç ve isyân düğümünü burada çözmeden şeytân gâlip cân verirken de şaştım ben işte imânıma çengel vurup gamlı kıldı mürşid-i kâmil hâzır ol! deyip koku saçtı lânetli şeytân benden kaçıp kirli gitti allah’a hamd olsun imân nûru açtım ben işte mürşid-i kâmil hizmetinde gidip yürüdüm hizmet kılıp göz yummadan hâzır durdum yardım etti şeytânı kovalayıp sürdüm ondan sonra kanat çırpıp uçtum ben işte garîb fakîr yetimleri sevindiresin parçalayıp azîz cânını eyle kurbân yiyecek bulsan cânın ile misâfir hakk’tan işitip bu sözleri dedim ben işte garîb fakîr yetimleri her kim sorar râzı olur o kulundan rahîm allah ey habersiz sen bir sebep zât’ı saklar hak mustafâ öğüdünü işitip dedim ben işte yedi yaşta arslan baba’ya verdim selâm hak mustafâ emânetini eyleyin armağan işte o zamanda binbir zikrini eyledim tamâm nefsim ölüp lâ-mekâna yükseldim ben işte hurma verip başımı

Metin: Dîvân-ı Hikmet, Ahmet Yesevî
Tercüme: Hayati BİCE

